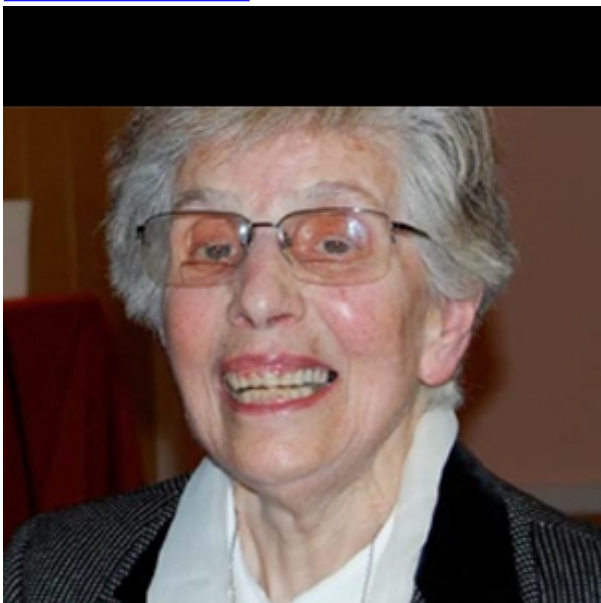

Mor Montserrat Alemany, Vedruna per l'Escola catalana i de qualitat

Dm, 28/04/2015 per Fundació Escola...

[L'Escola Cristiana](#)

La **Montserrat Alemany i Esteve**, Carmelita de la Caritat Vedruna, va néixer a Sant Sadurní d'Anoia l'1 de novembre de 1928 en una família nombrosa, on va aprendre a viure l'estimació a l'Església i al país amb una fe compromesa en el treball de cada dia. I ara, després d'haver viscut intensament la Pasqua 2015, el passat dia 8 d'abril va patir un ictus que li va provocar la mort la matinada del dia 11.

Els qui l'hem coneguda volem agrair-li que, amb la seva manera de ser i de fer, hagi aportat el seu gra de sorra al creixement en el nostre país d'una Escola Catalana i de Qualitat.

La Montserrat, ja de ben jove, es va sentir atreta pel món de l'educació. Acabada la llicenciatura en Matemàtiques, exercí com a professora d'aquesta matèria a l'escola Vedruna de Vilafranca del Penedès. Uns anys després, ja en la congregació, anà a Terrassa, a l'escola Vedruna Vall, fins que fou enviada a Vedruna Gràcia de Barcelona.

Es lliurà sempre amb entusiasme i generositat a aquesta vocació. Ja des del principi hi va trobar el seu lloc: la col·laboració incondicional, altrament imprescindible, en uns moments en què calia bastir de bell nou el camp de l'educació al nostre país.

Va formar part de la Junta de la FERE-Catalunya quan aquesta va passar a ser el Secretariat de l'Escola Cristiana, un fet determinant perquè, a més d'impulsar la consciència de grup, va propiciar que moltes escoles fessin una adaptació més ràpida a la nova realitat que s'iniciava al nostre país.

A l'escola [Vedruna-Gràcia](#), en concret, aquesta adaptació va suposar noves planificacions, nous plantejaments, noves exigències internes i externes. Calia

obrir les portes a la participació de pares i del personal docent i no docent en els òrgans de decisió. La creació de l'AMPA i l'elaboració del Reglament de Règim Intern en foren elements decisius. Ella va estar sempre en l'equip que havia d'impulsar aquest procés.

Calia, també, buscar la manera d'esdevenir una escola més assequible a nivell econòmic. Es va aconseguir ser una Filial d'Institut i, quan se li va demanar, va formar part de la Junta de l'Associació de Filials de Catalunya. El diàleg amb altres centres de l'entorn va possibilitar establir convenis de col·laboració amb diferents escoles.

Vedruna-Gràcia, amb el desig d'entrar de ple al cor de la realitat, fou una de les primeres escoles que va optar per ser escola catalana. La Montserrat recolzava el seva vida en Jesucrist, amb un profund amor a l'Església i a Catalunya. Maldava perquè tota la vida del centre promogués els valors del Concili Vaticà II, que ella mateixa va acollir amb gran esperança.

Amb el pas dels anys, tot aquest bagatge d'activitat es va anar reduint només en aparença sense que minvés en el seu àmbit més profund. El fet de ser una persona fàcil al diàleg, oberta a l'interès per a l'altre, desitjosa sempre d'establir ponts de relació, va propiciar que, quan va deixar la docència, continués acollint, escoltant i donant suport a tothom que se li acostava.

Tal com es va llegir el dia del funeral, la seva vida ha estat a disposició de l'educació dels nois i noies dins i fora de l'escola, compartint amb mestres i professors l'esforç de defensar, any rere any, una educació i formació de qualitat per a les escoles del nostre país.

El seu record pot esdevenir un estímulo per a totes aquelles persones que seguien apostant per aquest estil de vida i missió. L'hi agraïm de tot cor.

Escola Vedruna-Gràcia